

Forhold, der for nogle Aar siden skabte en Epidemi nede i Næstved.

Nødvendigheden af at skride til en fuldstændig Lovgivning paa dette Omraade turde dermed være givet, og et fortræffeligt Forbillede i saa Henseende har man i den tyske Lovgivning af 1913. Mulig vil man, i hvert Fald for Københavns Vedkommende, kunne hjælpe sig med det her foreslaaede, men der vedbliver, som sagt, dog stadig at være en Mangel tilbage. Det er denne, at selv om man faar en legal Bemyndigelse til at faa alle nuværende skadelige Brønde og Borehuller nedlagt, kan der bores og graves lige saa mange Brønde fra nyt af, det kan, som det rigtigt er sagt, efterhaanden blive en ren Sport at bore og grave omkring i Københavns Opland, blot for at Københavns Kommune kan komme til at give Erstatning. Jeg vil derfor tillade mig at henvende den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, om ikke den Henstilling, som fremkom under Borgerrepræsentationens Forhandling, burde kunne finde venlig Modtagelse hos Regeringen, saa at der optages en Bestemmelse i Loven om, at hvor Anlæg af den nævnte Art, altsaa Brønde, Jordfaldshuller o. s. v., er foretagne efter Lovens Emanationsdato, bliver Erstatning kun at yde, naar det skønnes, at disse Anlæg er foretagne i god Tro. Det skulde altsaa være for at standse en, om jeg saa maa sige, anden Art af epidemisk Bevægelse, en epidemisk Bevægelse paa Overfladen, nemlig den Epidemi, der kunde gribe Befolkningen rundt omkring i København efter at drive den Sport at bore for derved at faa Erstatning. Dette vilde blive afskaaret ligesom med en skarp Kniv, naar man kom ind paa, at for alle den Slags Foretagender vilde der overhovedet aldrig blive givet Erstatning, naar ikke vedkommende kunde godtgøre, under et eventuelt Sagsanlæg, at Boringen var foretaget i god Tro.

Jeg skal sluttelig kun overfor den ærede sidste Taler (L. Pedersen) gøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at de Forhandlinger, som er førte mellem Hedehusene og Københavns Kommune, ikke bør faa Indflydelse paa Rigsdagens Stilling til denne Sag. I og for sig er det ikke Københavns Sag at bidrage

til Kloakarbejder ude i Landet, som foretages og bør foretages ud fra lokale, hygiejniske og andre Synspunkter, der som saadanne er København uvedkommende. I dette Tilfælde har Københavns Kommune stillet sig saa overordentlig kulant, at den har lovet, at den, selv om en saadan Lov føres igennem, vil yde den vedkommende Erstatning eller, rettere sagt, deltage i Omkostningerne ved de Kloakeringsanlæg, der er Tale om, med en Trediedel; men det forekommer mig, at dette ikke er den Vej, ad hvilken den Slags Forhold i Fremtiden bør ordnes. Det har ikke alene i Tilfældet med Hedehusene, men i en Mængde smaa Tilfælde rundt omkring vist sig overordentlig besværligt og overordentlig omstændeligt for Københavns Kommune at faa beskyttet sin Vandtilførsel paa betryggende Maade. Derfor synes det mig, at den Vej, den højtærede Minister her er slaaet ind paa, ubetinget er den rette. Men den bør efter min Formening da ogsaa vandre til Ende, ved at man indfører en saadan Bestemmelse, som jeg her kortelig har skitseret, og hvorom jeg ønsker at høre den højtærede Indenrigsministers Mening. I øvrigt er Sagen baade af saa ringe Omfang og kræver saa stor Hast, at der neppe vil være Anledning til at sende den i Udvalg. Men en saadan ringe Tilføjelse eller Ændring, som der kunde blive Tale om, vilde ogsaa meget let kunne ske ved Ændringsforslag i Salen.

Martin Olsen: Jeg har ikke meget at føje til det, som ærede foregaaende Talere har anført i denne Sag. Af Motiverne og selve Lovforslaget fremgaar det, at der her er Tale om en Lejlighedslov. Jeg er enig med den ærede sidste Taler (Schovelin) i, at hvis man kunde give denne Lejlighedslov et videre Omfang, vilde det være det bedste, men mange Gange er jo det bedste det godes værste Fjende, og jeg kunde tænke mig, at hvis man vilde have andre Bestemmelser gennemført her end dem, der findes i Lovforslaget, kunde det standse den gode Foranstaltning, der tænkes iværksat, og saa vilde man end ikke opnaa det, som dette Lovforslag tilsigter.

Det er ikke Bagateller, Københavns